

i Aarhus. Ogsaa de Router, vi for kort Tid siden drøftede her i Tinget, nemlig Routerne: Gedser-Warnemünde og Kalundborg—Aarhus, maa efter min Formening absolut ogsaa tages med i Beregningen under disse Forhandlinger, thi begge disse Router ere hver for sig af den Betydning, at de, naar man udvikler dem i tilbørlig Grad, noget ville kunne regulere Driften, og det er, synes mig, dog det, der maa være Hovedsagen. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) udtalte i Gaar, at det var en Kendsgerning, at jo mere man udvider Trafikken, des stærkere forøges den, og det er sikkert rigtigt; men det er dog ikke det, at man udvider enkelte Hovedrouter, der gør, at Trafikken udvides, men den egentlige Grund er sikkert den, at hver Gang man lægger en ny Linie ud i det Land, som ikke har ligget ind under Trafikken før, har man sikkert naaet at vinde nyt Land, og det er det, som gør, at Trafikken forøges. Jeg tror ogsaa, at det er det, der maa være Fremtidens Maal, særligovre i Jylland, i Stedet for at blive ved at kaste enorme Summer paa den ene Route, bør man komme de Egne til Hjælp, der virkelig trænge dertil. Derved øger man disse Egenes Ydeevne og Værdi i en ganske betydelig Grad og udvikler derved ogsaa den rent social-økonomiske Stilling i vort Land. Man opnaar tillige, synes mig, at man kan regulere Driften og fremhjælpe den i en saadan Grad, at det ikke vil være nødvendigt at gaa til saa enorme Udgifter, som en Bro over Lille Bælt vil medføre. Det synes i alt Fald mig, at dette bør staa hen, indtil vi en Gang se, at vore Trafikforhold ikke kunne ordnes paa anden Maade. Det er i alt Fald mit Haab, at det ikke er Meningen, at man vil indskrænke sig dertil. Der er Egne, der have Krav paa at faa Baner, og disse Krav synes mig at maatte staa i første Linie. Der er saaledes Hovedlinierne, der pege i forskellig Retning, navnlig Esbjerg mod Vest og Lunderskov eller Bramminge mod Syd. Det synes mig, at der er der Udførselsaarer, der spille saa stor en Rolle for Jyllands Vedkommende, at man bør gøre sig klart, at det ikke alene er Routen Jylland—Fyn—Kjøbenhavn, som man maa tage Sigte paa. Jeg for mit Vedkommende vil henstille til det kommende Udvalg, at det vil stille sig velvillig til de Spørgsmaal, der her ere paa Dagsordenen, og som nødvendig kræve en Løsning, navnlig dette Forhold ved Esbjerg-Banegaard, og jeg skal henstille til Udvalget, at der i alt Fald foranlediges en nøje Undersøgelse

angaaende den forlangte Bevilling af 60,000 Kr. til Tegninger og Overslag over Broen ved Lille Bælt, fordi jeg tror, at ere vi først bundne ved disse 60,000 Kr., saa ville vi vanskelig kunne modsætte os det, som følger efter.

K. Jensen (Svendborg Amts 4de Valgkreds): Dette, at man ikke i Gaarsmødet kunde føre denne Sag til Ende, maa være et Vidnesbyrd om, synes det mig, at den Sag, som foreligger til Forhandling, i høj Grad har fængslet Tingets ærede Medlemmer. Det drejer sig jo ogsaa her om en Sag, hvor der ikke er Tale om nogle faa Millioner, men jeg havde nær sagt om utalte Millioner. Man kan saaledes ikke gennem Forslaget overskue, hvilke Konsekvenser det i al Almindelighed vil drage efter sig, men en Ting kan man skønne, og det er dette, at det gennem den Lektüre, som Indenrigsministeren har beriget os med i dette Forslag, virkelig er lykkedes ham at opnaa, om jeg saa maa sige, en Førsterangs-Plads mellem vore realistiske Forfattere. Hvis man har Øre for de Røster, der lyde i Befolkningen, og man i nogen Maade har Evne til at opfatte og sammenholde disse Røster, tror jeg, at vi maa være enige om, at i al Almindelighed gaa de ud paa dette: Nej, lad os dog blive fri for i den nærmeste Fremtid at ødsle disse 30—40 Millioner, som det jo efter al Sandsynlighed vil blive, paa Udviklingen af den ene Route Kjøbenhavn—Fredericia. Og særlig synes det mig, at der er Grund til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse paa en Tid, da vi jo i Virkeligheden — det indrømmes vel fra alle Sider — leve under højst antikverede Skatteforhold. Det foreslaas jo — jeg skal holde mig ene til det, der vedrører det fynske Projekt — at lægge et Dobbeltspor fra Nyborg til Holdepladsen Kauslunde i Nærheden af Middelfart med Udvidelser ved og af de 14 Stationer, der ligge ved den paagældende Banestrækning. Overslaget over Bekostningerne ved dette Dobbeltspor udgør 6 Millioner, men heri er jo ikke indbefattet Ekspropriationsudgifterne, og som det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) i Gaar gjorde opmærksom paa, er det jo saa, at efterhaanden som der ved Stationerne bygges i større Omfang, og det er jo Tilfældet ved næsten alle de fynske Stationer, vil Udvidelsen paa disse Steder blive i høj Grad bekostelig. Det gaar saaledes ikke an, at man gaar let hen over dette, at man siger 6 Millioner + Ekspropriationsudgifterne, hvorimod det drejer sig om at gøre sig det